

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2910/2021
01.07.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Татјана Раденовић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Ксенија Поповић, адвокат из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6197/19 од 25.01.2021. године, у седници одржаној 01.07.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиље изјављена против става другог изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6197/19 од 25.01.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против ставова трећег и седмог изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6197/19 од 25.01.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Обреновцу П 614/16 од 22.01.2019. године, која је исправљена решењем истог суда од 30.06.2020. године, ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев, па је утврђено да је тужиља сувласник са уделом од 7634/10000 идеалних делова на земљишту кат.парц. бр. ... од 0.14.37 ха, кат.парц. бр. 138 од 0.18.90 ха, кат.парц. бр. ... од 0.98.51 ха и са истим уделом сувласник на породичној стамбеној згради која се налази у ул. ..., постојећа на кат.парц. бр. ... КО ..., уписаној под редним бројем ..., све уписано у ЛН бр. ... КО ..., што је тужена дужна признати и дозволити да се на основу ове пресуде као табуларне исправе тужиља упише у јавној књизи код СКН Обреновац на наведеним непокретностима у утврђеном обиму права. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев у преосталом делу од досуђеног сувласничког удела на непокретностима ближе описаним у ставу првом изреке, до траженог удела од 5/6 идеалних делова на пет помоћних зграда нумерисаним бројевима 2, 3, 4, 5 и 6, сви постојећи на кат.парц. бр. ... КО ..., а што би тужена била дужна признати и дозволити тужиљи да се на основу ове пресуде као табуларне исправе упише у јавној књизи код СКН Обреновац са наведеним обимом права. Ставом трећим изреке усвојен је тужбени захтев, па је утврђено да је тужиља сувласник са уделом од 5/6 идеалних делова на хартијама од вредности, новчаним средствима и на путничком возилу, све ближе одређено у овом ставу изреке, по основу доприноса у стицању заједничке имовине за време трајања брака са сада пок. ВВ, бив. из ... и по основу законског наслеђивања, што је тужена дужна признати. Ставом

четвртим изреке обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове поступка од 307.100,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6197/19 од 25.01.2021. године, ставом првим изреке одбијена је жалба тужене и потврђена је првостепена пресуда, исправљена решењем од 30.06.2020. године, у делу става првог изреке којим је утврђено да је тужила сувласник са уделом од 7634/10000 идеалних делова на породичној стамбеној згради која се налази у ул. ..., постојећа на кат.парц. бр. ... КО ..., што је тужена дужна признати и дозволити да се на основу ове пресуде као табуларне исправе тужила упише у јавној књизи код СКН Обреновац на наведеним непокретностима у утврђеном обиму права, док је ставом другим изреке одбачена као недозвољена жалба тужиле изјављена против наведеног дела става првог изреке првостепене пресуде. Ставом трећим изреке укинута је првостепена пресуда у делу става првог изреке којим је утврђено да је тужила сувласник са уделом од 7634/10000 дела на непокретностима ближе описаним у овом ставу изреке, што је тужена дужна признати и дозволити да се на основу ове пресуде као табуларне исправе тужила упише у јавној књизи код СКН Обреновац на наведеним непокретностима у утврђеном обиму права и у том делу је одбачена тужба тужиле као недозвољена. Ставом четвртим изреке одбијена је жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда у делу става другог изреке којим је одбијен тужбени захтев којим је тужила тражила да се утврди да је сувласник на непокретностима ближе одређеним у овом ставу изреке од досуђених 7634/10000 идеалних делова до траженог удела од 5/6 идеалних делова. Ставом петим и шестим изреке преиначена је првостепена пресуда у делу става другог изреке па је утврђено да је тужила сувласник са уделом од 7634/10000 идеалних делова и то: на пет помоћних зграда ближе одређених у ставу петом изреке, што је тужена дужна признати и дозволити да се на основу ове пресуде као табуларне исправе тужила упише у јавној књизи код СКН Обреновац са наведеним обимом права, као и на хартијама од вредности, новчаним средствима и на путничком возилу, ближе одређено у ставу шестом изреке, по основу доприноса у стицању заједничке имовине за време трајања брака са сада пок. ВВ, бив. из ... и по основу законског наслеђивања, што је тужена дужна признати, док је одбијен тужбени захтев тужиле преко досуђеног удела на предметним непокретностима, хартијама од вредности, новчаним средствима и путничком возилу, а до траженог удела од 5/6 идеалних делова. Ставом седмим изреке преиначено је решење о трошковима садржано у ставу четвртим изреке првостепене пресуде и обавезана тужена да тужиљи накнади трошкове поступка од 116.545,00 динара.

Против решења садржаних у ставу другом, трећем и седмом изреке правноснажне пресуде донете у другом степену тужила је изјавила ревизију из свих законских разлога.

Врховни касациони суд је испитао став други изреке побијане одлуке применом члана 408. Закона о парничном поступку у вези члана 420. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/2011 и 55/14), па је нашао да ревизија тужиле није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а у поступку пред другостепеним судом нема пропуста у примени одредаба ЗПП. Ревизијско указивање на битну повреду парничног поступка из члана 374. став 2. тачка

12. ЗПП није релевантно, зато што та повреда не представља дозвољен ревизијски разлог у смислу члана 407. ЗПП.

Према стању у списима, првостепеном пресудом ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев и утврђено да је тужила сувласник са 7634/10000 идеалних делова на непокретностима ближе наведеним у овом ставу изреке. Тужила је изјавила жалбу, између осталог, побијајући првостепену пресуду и у ставу првом изреке. Другостепени суд је у побијаној пресуди у ставу другом изреке, одбацио жалбу тужиле као недозвољену. По оцени Врховног касационог суда правилна је одлука другостепеног суда којима је одбачена је као недозвољена жалба тужиле изјављена против става првог првостепене пресуде, због недостатка правног интереса.

Наиме, постојање правног интереса за изјављивање жалбе, у сваком случају, па и у конкретном случају (изјављивање жалбе против става првог изреке првостепене пресуде) претпостављен је постојању могућности да се по изјављеном правном леку донесе повољнија одлука за жалиоца, овде тужиле, од одлуке против које је изјављена жалба. У конкретном случају, првостепеном пресудом ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев тужиле и утврђено је да је тужила сувласник са 7634/10000 идеалних делова на непокретностима ближе наведеним у овом ставу изреке, те како је на став први изреке првостепене пресуде тужила изјавила жалбу иста је одбачена због недостатка правног интереса. Како из наведеног произлази да по изјављеном правном леку – жалби тужиле не би била донета повољнија одлука за тужилу, то и по оцени Врховног касационог суда тужила нема правни интерес за подношење жалбе против првостепене одлуке у делу којим је усвојен тужбени захтев, док је о жалби тужиле изјављеној против првостепене пресуде у делу којим је одбијен тужбени захтев другостепени суд мериторно одлучио. Стога је другостепени суд правилно одлучио када је жалбу тужиле одбацио као недозвољену због недостатка правног интереса.

На основу изнетог, применом члана 414. став 1. у вези члана 420. став 3. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије тужиле изјављене против решења садржаног у ставу трећем изреке другостепене одлуке у смислу члана применом члана 410. став 2. тачка 5, у вези члана 420. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 420. ЗПП странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан (став 1), ревизија против решења из става један овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде (став 2).

Тужба ради утврђења права својине поднета је 08.11.2012. године, а вредност предмета спора одређена је у висини од 1.000.000,00 динара.

Ревизијом се оспорава правилност другостепене одлуке којом је, одлучујући о жалби тужене укинута првостепена пресуда у делу става првог изреке и одбачена тужба у делу којим је тужиља тражила да се утврди да је тужиља сувласник са уделом од 7634/10000 идеалних делова на непокретностима ближе наведеним у ставу трећем изреке другостепене одлуке, а због пресуђене ствари.

У конкретној правној ствари се ради о спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, при чему је вредност предмета спора одређена у висини од 1.000.000,00 динара што представља износ који не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Према томе, како у конкретној ситуацији ревизија не би била дозвољена против правноснажне пресуде, с обзиром на то да вредност предмета спора побиијаног дела не прелази вредност за дозвољеност ревизије, то ревизија тужиље није дозвољена против решења садржаног у ставу трећем изреке пресуде другостепеног суда, у смислу одредбе члана 420. став 1, 2. и 6. ЗПП.

Нема места примени ни примени одредбе члана 403. став 2. тачка 3. ЗПП којом је прописано да је ревизија увек дозвољена ако је је другостепени суд усвојио жалбу, укинуо пресуду и одлучио о захтевима странака. Наиме, када је другостепени суд по члану 403. став 2. тачка 3. ЗПП укинуо првостепену пресуду и одбацио тужбу, по врсти одлуке то је учињено решењем и у тим случајевима је елиминисана примена поменуте одредбе закона, јер се о ревизији одлучује применом члана 420. ЗПП.

Наиме, цитирана одредба члана 403. став 2. тачка 3. ЗПП садржи и део који захтева да другостепени суд усвоји жалбу, укине првостепену пресуду и одлучи о захтевима странака, што значи мериторно окончање спора. Решењем којим се одбацује тужба не одлучује се о тужбеном захтеву, а тиме и праву на чије остварење је захтев усмерен. Имајући у виду предмет спора, конкретно захтев тужиље да се утврди да је тужиља сувласник са уделом од 7634/10000 идеалних делова на предметним непокретностима, те да је решењем другостепеног суда тужба одбачена у том делу, у том случају ревизија тужиље није дозвољена по члану 403. став 2. тачка 3. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије тужиље изјављене против решења о трошковима поступка из става седмог изреке другостепене одлуке у смислу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 28. ЗПП прописано је да кад је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1), камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Како се се ревизијом добија одлука о трошковима поступка, која не чине главни захтев, ревизија није дозвољена јер је изјављена против решења против кога се не може изјавити у смислу члана 420. ЗПП.

Без обзира што је одлука преиначена, у ком случају би по члану 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена, с

обзиром да је изјављена против решења о трошковима поступка, када ревизија није дозвољена према врсти одлуке која се њом побија.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом и трећем изреке на основу члана 413. ЗПП, у вези са чланом 420. ЗПП.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић